

**Uchwała Nr XIX / 170 / 2020
Rady Powiatu w Kętrzynie
z dnia 21 stycznia 2020 r.**

**w sprawie uchwalenia Powiatowego Programu Profilaktycznego w Zakresie Promowania
i Wdrożenia Prawidłowych Metod Wychowawczych w Stosunku do Dzieci w Rodzinach
Zagrożonych Przemocą w Rodzinie na lata 2020-2030**

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4, art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2019 r. poz.511 z późn. zm.) oraz art.6 ust.3 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1390 z późn. zm.)

Rada Powiatu w Kętrzynie uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się „Powiatowy Programu Profilaktyczny w Zakresie Promowania i Wdrożenia Prawidłowych Metod Wychowawczych w Stosunku do Dzieci w Rodzinach Zagrożonych Przemocą w Rodzinie na lata 2020-2030”, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU W KĘTRZYNIE

Urszula Baraniecka

**RADA POWIATU
W KĘTRZYNIE**

Załącznik
do uchwały Nr XIX/170/2020
Rady Powiatu Kętrzyńskiego
z dnia 21 stycznia 2020 r.

**Powiat
Kętrzyński**

**POWIATOWY PROGRAM PROFILAKTYCZNY W ZAKRESIE
PROMOWANIA I WDROŻENIA PRAWDŁOWYCH METOD
WYCHOWAWCZYCH W STOSUNKU DO DZIECI W RODZINACH
ZAGROŻONYCH PRZEMOCĄ W RODZINIE NA LATA 2020-2030**

Kętrzyn 2020

Spis treści

I.	Wprowadzenie.....	3
	1. Wstęp.....	3
	2. Prawne uwarunkowania programu	5
	3. Diagnoza przemocy w powiecie kętrzyńskim.....	7
	4. Analiza SWOT przeciwdziałania przemocy w rodzinie w powiecie kętrzyńskim....	14
II.	Założenia programu.....	15
	1. Adresaci programu.....	15
	2. Cele programu.....	15
	3. Realizatorzy programu	15
	4. Zadania programu.....	16
	5. Zakładane rezultaty programu.....	17
III.	Realizacja programu.....	18
	1. Czas i miejsce realizacji.....	18
	2. Sposób finansowania programu.....	18
	3. Monitoring i sprawozdawczość.....	18

I Wprowadzenie

1. Wstęp

Rodzina pełni kluczową rolę w kształtowaniu osobowości człowieka. Jest pierwszym środowiskiem wychowawczym w którym dziecko uczy się wzorców zachowań i więzi stanowiących podstawę relacji interpersonalnych w dorosłym życiu. Pozytywne doświadczenia, jakie doświadczy w środowisku rodzinnym, będą się przekładać na lepsze relacje z innymi ludźmi. Każde dziecko ma prawo do miłości, szacunku, ma również prawo do edukacji, rozwoju i eksploracji otaczającego je świata. Już od narodzin poznaje świat wszystkimi zmysłami, rozwija się, rośnie, uczy. Każde robi to na swój własny sposób. Aby móc w pełni wykorzystać swój potencjał, potrzebuje troski i opieki, wskazówek, podpowiedzi. Jednak niektóre zachowania dziecka mogą być dla rodziców trudne, wystawić ich cierpliwość na próbę. Zdarza się, że rodzice stosują wtedy niekonstruktywne metody wychowawcze.

Na funkcjonowanie rodziny wpływają także czynniki sytuacyjne, związane z sytuacją rodziny, ich zasobami materialnymi i źródła stresu. Negatywne zjawiska społeczne, tj. bezrobocie, ubóstwo, uzależnienia, nie gwarantują dzieciom odpowiednich warunków do właściwego rozwoju. Wszystko to może powodować frustracje u rodziców, czego bezpośrednim skutkiem mogą być nieprawidłowe postawy i metody wychowawcze, a w efekcie stosowanie przemocy w rodzinie. Doświadczenie krzywdzenia stanowi jedno z największych zagrożeń rozwoju, zdrowia i bezpieczeństwa dziecka, a jego negatywne konsekwencje mogą być zarówno somatyczne, jak i psychiczne oraz moralne. Konsekwencje te często determinują całe życie osoby skrzywdzonej. Dlatego też niezbędne jest wspieranie rodziny w pełnieniu przez nią funkcji opiekuńczo-wychowawczych poprzez działania profilaktyczne, promowanie i wdrażanie prawidłowych metod wychowawczych, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą domową.

Zgodnie z zapisami *Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005r.* przemoc w rodzinie to „jednorazowe albo powtarzające się umyślnie działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym bądź psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Przemoc wobec dzieci i młodzieży jest poważnym problemem społecznym. Zgodnie z definicją WHO krzywdzenie/ przemoc wobec dzieci ma miejsce w sferze zaniedbania,

krzywdzenia fizycznego, emocjonalnego oraz seksualnego. Badania wskazują, że zazwyczaj dzieci krzywdzone przez rodziców, dotknięte są więcej niż jednym rodzajem przemocy.

- **Przemoc fizyczna** wobec dziecka, to każda forma fizycznego przymusu lub przemocy ze strony rodzica lub opiekuna, czyli osoby odpowiedzialnej za dziecko, która prowadzi do urazu fizycznego albo wiąże się z ryzykiem takiego urazu.
- **Przemoc emocjonalna** to rozmyślne, niezawierające aktów przemocy fizycznej zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka, w tym zaburzenia osobowości, niskie poczucie własnej wartości, stany nerwicowe i lękowe. Do zachowań krzywdzących dzieci emocjonalnie należą m. in. powtarzające się: poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, sarkazm, wywoływanie poczucia winy, obwinianie i krytykowanie dziecka, wciąganie dziecka w konflikty dorosłych, manipulowanie dzieckiem (uzależnianie od dorosłego, realizowanie potrzeb dorosłego poprzez dziecko), emocjonalne odrzucenie, faworyzowanie jednego z dzieci w rodzeństwie, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości, wymagania i oczekiwania wobec dziecka, którym nie może sprostać, ograniczanie samodzielności i odpowiedzialności dziecka.
- **Przemoc seksualna** to każde zachowanie osoby dorosłej, silniejszej i/lub starszej, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka. Do tej kategorii zachowań należą: dotykanie genitaliów dziecka w celu doznania przyjemności seksualnej przez dorosłego lub z innego powodu niezwiązanego ze sprawowaniem opieki nad dzieckiem, zmuszanie dziecka do dotykania genitaliów innej osoby lub seksualnych „zabaw”, zmuszanie dziecka do masturbacji, penetracja, pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, pokazywanie dziecku genitaliów swoich lub innej osoby, obnażanie dziecka niezwiązane ze sprawowaniem nad nim opieki, fotografowanie dziecka w seksualnych pozach, zachęcanie dziecka do obserwowania lub słuchania aktów seksualnych, prowadzenie z dzieckiem rozmów na tematy seksualne wykraczające poza edukację seksualną.
- **Zaniedbywanie** to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka niezapewnianie dziecku odpowiedniego jedzenia i picia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa.

Należy pamiętać, że przemoc doznawana w dzieciństwie pozostawia ślady na całe życie i może prowadzić do zaburzeń funkcji poznawczych i społecznych, trudności w nauce oraz

nadpobudliwości.

Jerzy Mellibruda na wykładzie wygłoszonym na konferencji inaugurującej kampanię „Dzieciństwo bez przemocy” w Pałacu Prezydenckim 20 marca 2001 roku powiedział: „ (...) cała nadzieja w rodzicach. Bez nich nikt tej sytuacji nie uzdrowi. Najważniejsze są empatia i rozumienie dziecka czyli zdolność, do tego, by chociaż na chwilę wczuć się w sytuację dziecka, wejść w jego wnętrze i zrozumieć - co się z dzieckiem dzieje, kiedy go krytykuję, kiedy mu coś doskwiera. Czy dziecko jest w stanie to znieść, przetrwać bolesne doświadczenia? Czy jestem w stanie to dostrzegać subtelne sygnały cierpienia i lęku, czy musi coś w nim pęknąć, coś się rozsypać. Do tego jest potrzebna empatia. I samokontrola rodziców nad zachowaniami, które powodują cierpienie. Czy rodzice są w stanie zaakceptować fakt, że powinni się kontrolować w relacjach ze swoimi dziećmi? Wielu ludzi buntuje się przeciw temu. Mówią, że muszą się kontrolować w pracy, na ulicy, w różnych sytuacjach, w domu oni nie chcą się kontrolować. Czy wielu ludzi znajdzie powód żeby rozwijać samokontrolę, przynajmniej w tych momentach, kiedy mogą sprawić dziecku ból? ”.

2. Prawne uwarunkowania programu

Konwencja o Prawach Dziecka- przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989r. zakłada, że „ (...) rodzina jako podstawowa komórka społeczeństwa oraz naturalne środowisko rozwoju i dobra wszystkich jej członków, a w szczególności dzieci, powinna być otoczona niezbędną ochroną oraz wsparciem, aby mogła w pełnym zakresie wypełniać swoje obowiązki w społeczeństwie, uznając, że dziecko dla pełnego i harmonijnego rozwoju swej osobowości powinno wychowywać się w środowisku rodzinnym, w atmosferze szczęścia, miłości i zrozumienia (...)”.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r., art.72 ust.1 mówi, że „ (...)Rzeczypospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka, a organy władzy publicznej zobowiązane są do ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzwieściem i demoralizacją (...).”, oraz zgodnie z art.72 ust 2 „(...) dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych (...)”.

Ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r. art.2 ust.1 brzmi: „Pomoc społeczna jest tą dziedziną polityki, której celem jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości”.

art.2 ust. 2 „Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie, na zasadzie partnerstwa, z organizacjami społecznymi i pozarządowymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami, związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi i prawnymi”.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011r.

art.3 ust.1 mówi „*Obowiązek wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych oraz organizacji pieczy zastępczej, w zakresie ustalonym ustawą, spoczywa na jednostkach samorządu terytorialnego oraz na organach administracji rządowej*”.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa zadania jednostek samorządu terytorialnego w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Do zadań własnych powiatu należy w szczególności:

1. opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
2. opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci zagrożonych przemocą w rodzinie,
3. zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
4. zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej.

Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy w szczególności:

- 1) tworzenie i realizowanie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie,
- 2) opracowanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Niniejszy program pozostaje w spójności z realizowanym **Powiatowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar na lata 2016-2020** oraz koreluje z poniższymi programami:

- Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020;
- Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Powiatu Kętrzyńskiego na lata 2011-2020;
- Powiatowym Programem Pomocy Dziecku i Rodzinie na lata 2011-2020;
- Powiatowym Programem Korekcyjno-Edukacyjnym dla Osób Stosujących Przemoc w Rodzinie na lata 2011-2020;
- Wojewódzkim Program Polityki Prorodzinnej na lata 2017-2021.

Program opracowany został tak, aby zapobiegać i ograniczać zjawisko przemocy w rodzinie poprzez udzielanie specjalistycznej pomocy zwłaszcza w zakresie promowania i wdrażania

prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie.

3. Diagnoza przemocy w powiecie kętrzyńskim

W 2019 r. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie przeprowadziło badanie ankietowe dotyczące zdiagnozowania zjawiska przemocy w rodzinie oraz stanu wiedzy na temat przemocy wśród uczniów szkół średnich. W badaniu uczestniczyło 200 osób, w wieku od 16 do 23 lat, w tym 69 kobiet i 131 mężczyzn.

Ankietowani zostali zapytani o to, czy wiedzą czym jest przemoc w rodzinie. Zdecydowana większość badanych, tj. 78% deklaruje, że wie. Odpowiedź ilustruje poniższy wykres.

Wykres 1 Znajomość terminu przemoc w rodzinie

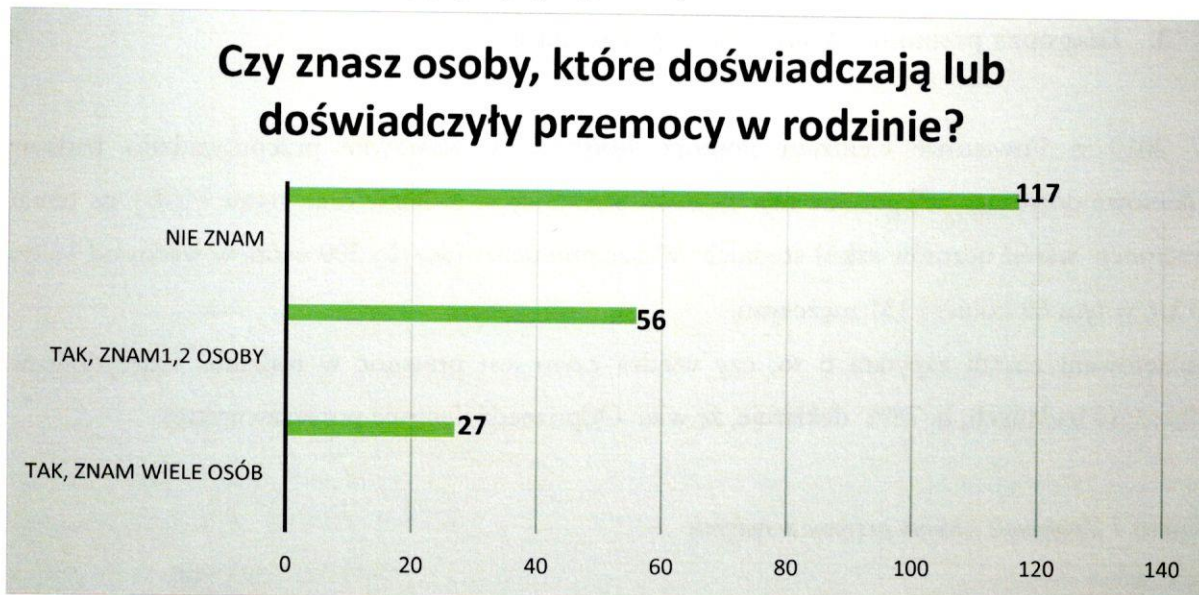

Źródło: badanie własne

Kolejne pytanie było otwarte i ankietowani zostali poproszeni o wypisanie znanych im rodzajów przemocy. W odpowiedziach znalazły się głównie przemoc fizyczna i psychiczna, jeden wpis -przemoc ekonomiczna, trzy- cyberprzemoc i 4 wpisy- przemoc seksualna. Nikt z badanych nie wpisał zaniedbania jako znany rodzaj przemocy.

Ankietowani zostali zapytani czy znają osoby, które doświadczyły lub doświadczają przemocy w rodzinie. Niemal połowa, tj. 41,5 % badanych zna jedną, dwie lub więcej osób doświadczających przemocy od osób bliskich.

Wykres 2 Wiedza o osobach doświadczających przemocy w rodzinie

Źródło: badanie własne

Kolejne pytanie dotyczyło przemocy wobec dzieci. 32 % osób potwierdziło, że spotkało się w swoim środowisku z przejawami przemocy wobec dzieci. Odpowiedzi ilustruje poniższy wykres.

Wykres 3 Przemoc wobec dzieci

Źródło: badanie własne

Ankietowanym zadano pytania dotyczące doznawania przemocy od osób bliskich. 40 % potwierdza, że byli obrażani, obrzucani wyzwiskami, przekleństwami. 37 % badanych było zawstydzanych przez osoby bliskie. 33,5 % osób wyśmiewano ich opinię i poglądy. Pozostałe wskazania obrazuje tabela nr 1.

Tabela 1. Doznawanie przemocy od osób bliskich

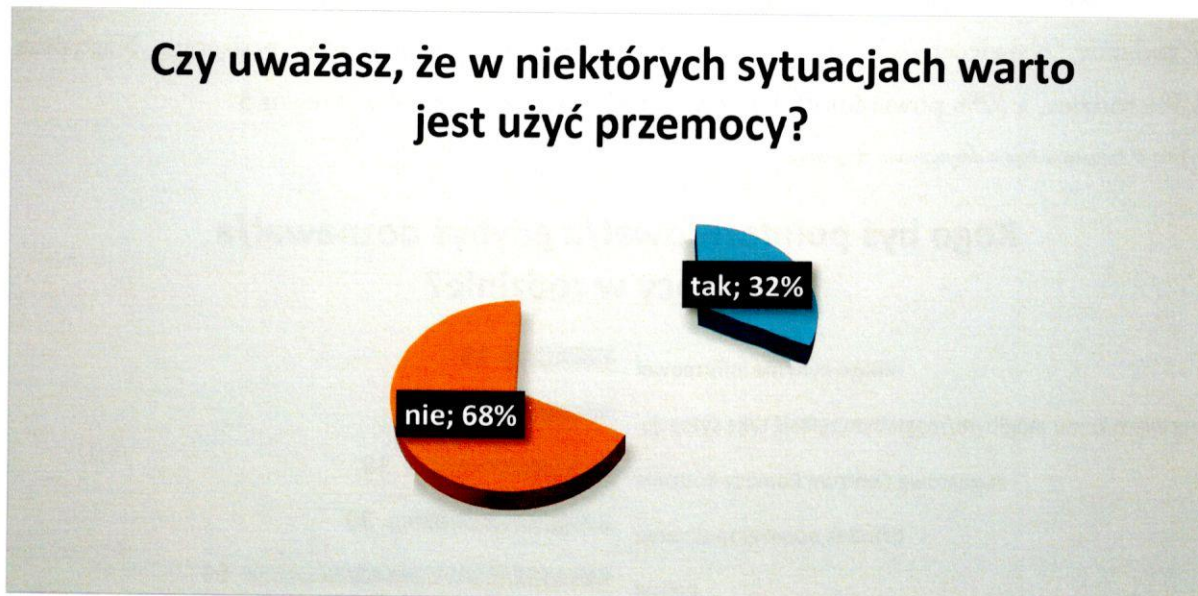
Czy zdarzyło się, że ktoś bliski:	TAK
1. obraża, obrzuca Cię wyzwiskami, przekleństwami	40%
2. zakazuje Ci kontaktów z rodziną, bliskimi	7%
3. zawstydza Cię w obecności innych	37%
4. zadaje Ci ból fizyczny, szarpie, popycha itp.	24%
5. wyśmiewa Twoje opinie, poglądy	33,5%
6. niszczy Twoją własność, nie pozwala na posiadanie czegoś wyłącznie dla siebie	14,5%

Procent przekracza 100 ze względu na wielokrotność wyboru odpowiedzi

Źródło: badanie własne

32 % badanych uważa, że w niektórych sytuacjach można użyć przemocy, ilustruje to wykres nr 3.

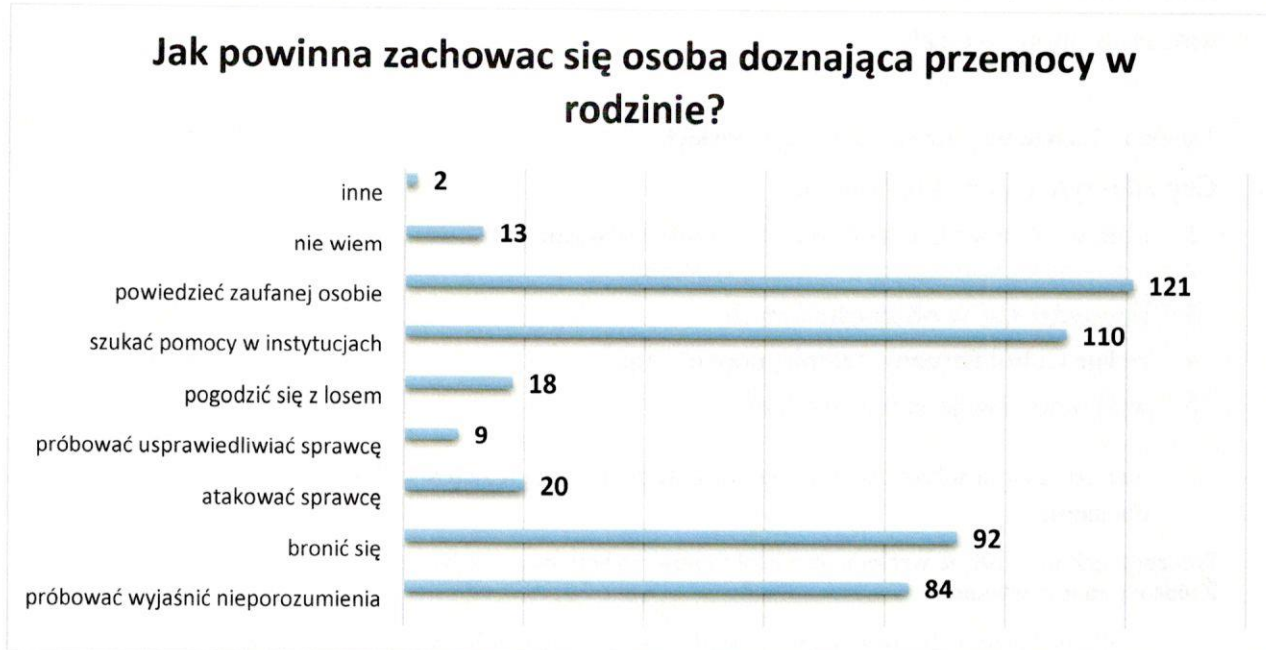
Wykres 4 Używanie przemocy

Źródło: badanie własne

Jak powinna zachować się osoba doznająca przemocy w rodzinie? Na to pytanie 60,5% badanych odpowiedziało, że powiedzieć zaufanej osobie, 55% szukać pomocy w instytucjach, 46 % uważa, że osoba doznająca przemocy powinna się bronić. Resztę odpowiedzi przedstawiono na wykresie nr 4.

Wykres 5 Zachowanie osoby doznającej przemocy w rodzinie

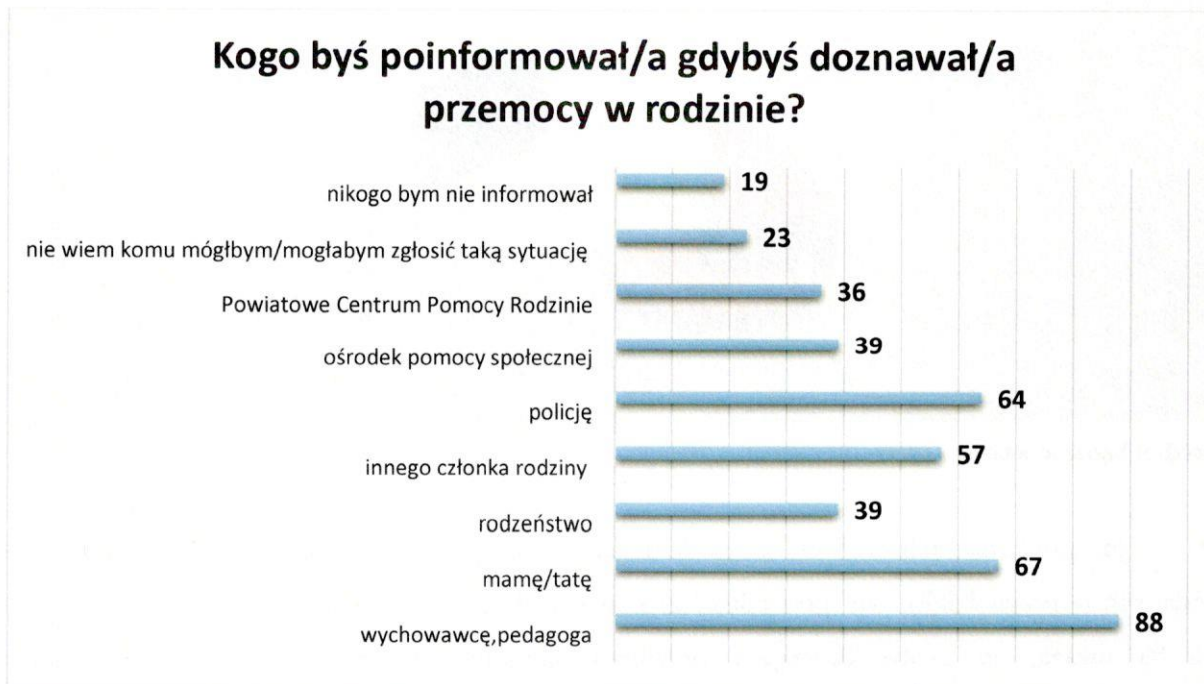

Procent przekracza 100 ze względu na wielokrotność wyboru odpowiedzi

Źródło: badanie własne

Ankietowani zostali zapytani kogo by poinformowali w wypadku doznawania przemocy w rodzinie. Najwięcej osób, tj. 44% badanych wskazało wychowawcę, pedagoga. Następnie 33,5% rodzica, a 32% powiadomiłoby policję. Odpowiedzi ilustruje wykres nr 5.

Wykres 6 Informowanie o doznawaniu przemocy

Procent przekracza 100 ze względu na wielokrotność wyboru odpowiedzi Źródło: badanie własne

Osobom badanym przedstawiono 14 stwierdzeń spośród których znajdowały się mity na temat przemocy. Respondenci mieli za zadanie ustosunkować się do poniżej przedstawionych stwierdzeń. Największy odsetek badanych zgodził się ze stwierdzeniami: „**nikt nie ma prawa znęcać się i poniżać innych**”, „**przemoc w rodzinie to nie tylko bicie-jest nią również zastraszanie wyzywanie wykorzystywanie**”, „**przemoc w rodzinie jest przestępstwem**”, „**picie alkoholu jest przyczyną przemocy**”.

Należy podkreślić, że faktem jest, iż alkohol może nasilać przemoc i ułatwia jej stosowanie. Jednak stan nietrzeźwości sprawcy nie usprawiedliwia znęcania się nad członkami rodziny przerwać przemoc, ale często nie potrafią tego zrobić. Poniżej przedstawiono wszystkie wskazania respondentów.

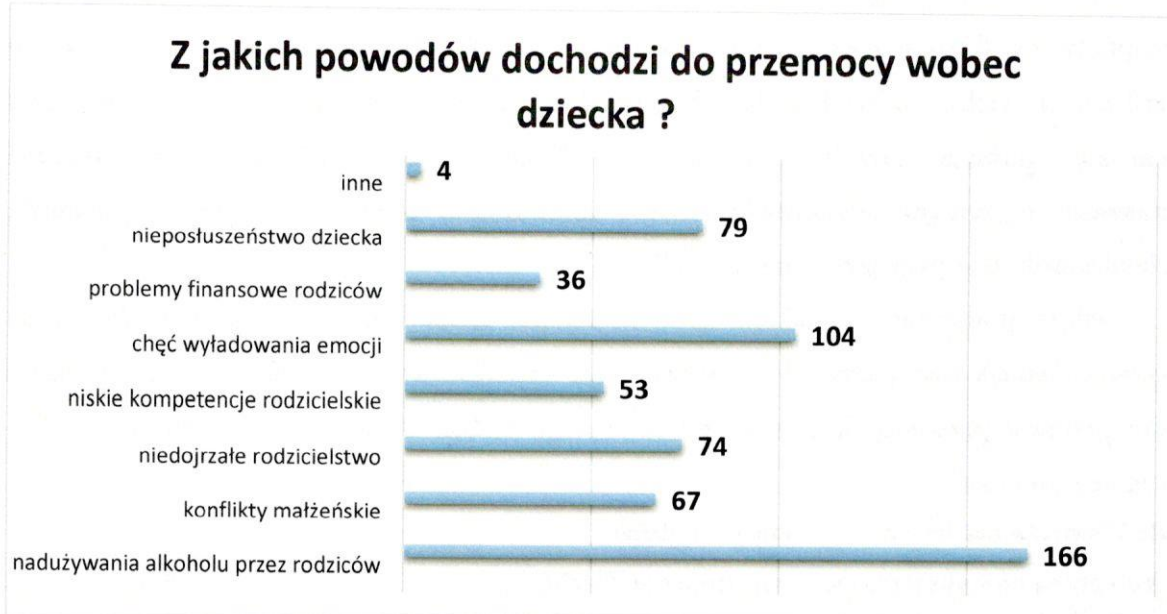
Tabela 2 Stwierdzenia dotyczące przemocy w rodzinie

Bite kobiety są niewykształcone i mają mniejsze kwalifikacje	15%
Picie alkoholu jest przyczyną przemocy	73,5%
Nikt nie ma prawa znęcać się i poniżać innych	80,5%
Przemoc w rodzinie to nie tylko bicie-jest nią również zastraszanie, wyzywanie wykorzystywanie	79%
Dzieci potrzebują ojca nawet jeśli on używa przemocy	14,5%
Jeśli ktoś jest bity to znaczy, że sobie na to zasłużył	14%
Ofiary przemocy w rodzinie akceptują taką sytuację	16,5%
Przemoc w rodzinie to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać	8%
Przemoc zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego	11%
Dowodem przemocy w rodzinie są jedynie widoczne ślady na ciele ofiary	11,5%
Przemoc w rodzinie to wstyd	23%
Przemocy nie można ukrywać	65,5%
Sytuacje w domu najlepiej rozwiązuje się siłą	9,5%
Przemoc w rodzinie jest przestępstwem	79,5%

Źródło: badanie własne

Badani zostali poproszeni o zaznaczenie powodów z jakich najczęściej dochodzi do przemocy wobec dziecka. 83 % badanych jest zdania, że używanie przemocy wiąże się z nadużywaniem alkoholu. Ponad połowa badanych uważa, że jest to chęć wyładowania emocji. Pozostałe wskazania obrazuje wykres nr 6.

Wykres 7 Powody stosowania przemocy wobec dziecka

Procent przekracza 100 ze względu na wielokrotność wyboru odpowiedzi

Źródło: badanie własne

Czy są takie sytuacje, które usprawiedliwiają zastosowanie klapsa? Na to pytanie ponad połowa, tj. 51% badanych odpowiedziało, że tak.

Wykres 8 Użycie klapsa

Źródło: badanie własne

Jednocześnie badani zostali zapytani o to, czy w przyszłości jako rodzice będą stosowali klapsy. 70, 5% ankietowanych deklaruje, że nie. Ponadto, 81,5 % jest zdania, że przemoc stosowana wobec dziecka ma wpływ na jego zachowanie w dorosłym życiu.

Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z obowiązującą w Polsce od 1991 r. Konwencją o prawach dziecka, stosowanie kar cielesnych wobec dzieci jest zakazane. Trzeba pamiętać o tym, że nawet jeżeli zastosowanie klapsa przynosi w danym momencie oczekiwany efekt, skutki takiego postępowania mogą być na dłuższą metę dalekie od pozytywnych. Działając w ten sposób, podświadomie wpaja się dziecku, że złe postępowanie nie jest dopuszczalne tylko i wyłącznie ze względu na spodziewanego klapsa.

Podsumowując można stwierdzić, iż istniejący na terenie powiatu kętrzyńskiego problem przemocy w rodzinie wymaga wielotorowego podejścia na różnych poziomach interwencji wszystkich instytucji pomocowych. Niezbędne to jest, aby kompleksowo podejść do sytuacji w jakiej znajdują się rodziny uwikłane w przemoc. Bez wątpienia należy systematycznie monitorować problem przemocy, edukować zarówno osoby pracujące z grupami ryzyka jak i profilaktycznie oddziaływać na dzieci i młodzież, pracować z rodzicami w celu podniesienia ich kompetencji rodzicielskich. Ważne jest również podnoszenie świadomości społecznej poprzez kampanie promocyjne i społeczne, jak również rozwijanie form wsparcia dla osób doświadczających przemocy oraz terapia dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

4. ANALIZA SWOT PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE W POWIECIE KĘTRZYŃSKIM

Mocne i słabe strony praktyk przeciwdziałania przemocy przedstawiono w poniższej tabeli.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> • 6 Zespołów Interdyscyplinarnych • Specjaliści • Punkt Interwencji Kryzysowej • Dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży • Baza lokalowa • Dojazd psychologa do miejsca zamieszkania osoby • Realizacja programów osłonowych • Współpraca służb 	<ul style="list-style-type: none"> • Ograniczony dostęp do specjalistów (język migowy) • Małe zaangażowanie rodziców • Niewystarczająca informacja o ofertach wsparcia • Brak telefonu wsparcia 24 h • Ograniczona komunikacja transportowa - problem z dotarciem do placówek wsparcia • Niska świadomość społeczna • Ograniczone środki finansowe na bardziej rozbudowane, specjalistyczne działania
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> • Szkolenia kadr • Informatory/ strony internetowe/ media społecznościowe i inne (telefon zaufania) • Zacieśnienie współpracy instytucji • Uruchomienie popołudniowych dyżurów specjalistów • Stały wyświetlacz informacyjny • Natychmiastowa reakcja na przemoc • Większa aktywność ze strony służb medycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Zbyt małe środki finansowe na skuteczne przeciwdziałanie przemocy • Brak komunikacji transportowej • Brak reakcji środowiska • Brak zrozumienia problemu przez środowisko • Brak współpracy instytucji • Wtórna wiktymizacja ofiary • Mocno zakorzenione stereotypy dotyczące zjawiska przemocy • Brak reakcji służby zdrowia na zaniedbania wobec dzieci

II Założenia programu

1. Adresaci programu

Powiatowy Program Profilaktyczny w Zakresie Promowania i Wdrożenia Prawidłowych Metod Wychowawczych w Stosunku do Dzieci Zagrożonych Przemocą w Rodzinie na lata 2020-2030 skierowany jest do mieszkańców powiatu kętrzyńskiego, a w szczególności:

- dzieci i rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie,
- dzieci i rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie,
- świadków przemocy w rodzinie,
- rodzin niewydolnych wychowawczo, niezaradnych życiowo,
- dzieci i młodzieży zagrożonej niedostosowaniem społecznym,
- przedstawicieli władz lokalnych, instytucji i służb pracujących na rzecz dzieci i rodzin.

2. Cele programu

Głównym celem Programu jest *podejmowanie działań profilaktycznych w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci zagrożonych przemocą w rodzinie w powiecie kętrzyńskim.*

Cele szczegółowe:

1. zwiększenie świadomości i wrażliwości społecznej dotyczącej zagrożeń płynących z przemocy w rodzinie,
2. zapewnienie kompleksowej pomocy dzieciom i rodzinom zagrożonych przemocą oraz uwikłanym w przemoc domową,
3. podejmowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i terapeutycznych skierowanych do rodzin i dzieci z terenu powiatu kętrzyńskiego,
4. podnoszenie i doskonalenie umiejętności osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

3. Realizatorzy programu

Realizatorem *Powiatowego Programu Profilaktycznego w Zakresie Promowania i Wdrożenia Prawidłowych Metod Wychowawczych w Stosunku do Dzieci Zagrożonych Przemocą w Rodzinie na lata 2020-2030* jest Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie. Przewiduje się

pozyskanie do realizacji niniejszego programu wielu służb, instytucji i organizacji do których należą:

- Sąd Rejonowy w Kętrzynie, w tym z Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej,
- Komenda Powiatowa Policji w Kętrzynie,
- ośrodki pomocy społecznej z terenu powiatu kętrzyńskiego,
- zespoły interdyscyplinarne do spraw przeciwdziałania przemocy w rodzinie z terenu powiatu kętrzyńskiego,
- placówki oświatowe,
- Powiatowa Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Kętrzynie,
- Powiatowy Dom Dziecka Kętrzynie oraz w Reszlu,
- organizacje pozarządowe z terenu powiatu kętrzyńskiego.

4. Zadania programu

Zadanie 1. Zwiększenie świadomości i wrażliwości społecznej dotyczącej zagrożeń płynących z przemocy w rodzinie

Działania	1.1	wydawanie i rozpowszechnianie materiałów promocyjnych i informacyjnych dotyczących przeciwdziałania przemocy,
	1.2	udzielanie informacji o instytucjach, placówkach, organizacjach udzielających pomocy dziecku i rodzinie i przeciwdziałających przemocy,
	1.3	organizacja, udział w kampaniach społecznych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
	1.4	zamieszczanie artykułów tematycznych w lokalnej prasie,
	1.5	zamieszczanie informacji na stronie internetowej pcpkrketrzyn.pl.

Zadanie 2. Zapewnienie kompleksowej pomocy dzieciom i rodzinom zagrożonym przemocą oraz uwikłanym w przemoc domową

Działania	2.1	udzielanie pomocy i wsparcia w formie poradnictwa specjalistycznego, tj. psychologicznego, prawnego, rodzinnego,
	2.2	grupa samopomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie,
	2.3	udzielenie i zapewnienie schronienia dla osób doznających przemocy w rodzinie,
	2.4	prowadzenie oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych oraz psychologiczno-terapeutycznego dla osób stosujących przemoc w rodzinie,

- 2.5 zapewnienie dzieciom pozbawionym opieki rodziców warunków do życia i rozwoju poprzez umieszczenie w pieczy zastępczej.

Zadanie 3. Podejmowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i terapeutycznych skierowanych do dzieci i rodzin z powiatu kętrzyńskiego

- Działania**
- 3.1 spotkania edukacyjno-informacyjne dla dzieci i młodzieży, w tym edukacja z zakresu radzenia sobie z trudnymi emocjami, stresem, rozwiązywania konfliktów,
- 3.2 wspieranie różnych form spędzania czasu wolnego sprzyjającym zachowaniom nieagresywnym,
- 3.3 realizacja programów ukierunkowanych na rozwój umiejętności wychowawczych rodziców, w tym „Szkoła dla Rodziców i Wychowawców”.

Zadanie 4. Podniesienie poziomu wiedzy oraz zintegrowanie działań i środowisk zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie

- Działania**
- 4.1 szkolenia dla osób pracujących w instytucjach i organizacjach pomagających dziecku i rodzinie,
- 4.2 udział w szkoleniach, konferencjach, kursach tematycznych,
- 4.3 spotkania instytucji pomocowych z terenu powiatu kętrzyńskiego w celu ustalenia spójnych procedur działania.

5. Zakładane rezultaty programu

- ✚ podniesienie wiedzy i świadomości społeczności lokalnej na temat przemocy w rodzinie;
- ✚ zwiększenie dostępności pomocy i skuteczności ochrony praw osób doznających przemocy w rodzinie;
- ✚ złamanie stereotypów dotyczących przemocy w rodzinie;
- ✚ uwrażliwienie mieszkańców powiatu na zjawisko przemocy;
- ✚ upowszechnienie informacji dotyczącej możliwości uzyskania pomocy ze strony odpowiednich służb oraz instytucji;
- ✚ propagowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich oraz wzrost wiedzy społeczeństwa w zakresie pozytywnych wzorców wychowawczych i relacji rodzice-dzieci;
- ✚ systematyczne pogłębianie wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie;
- ✚ zwiększenie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych.

III Realizacja programu

1. Czas realizacji

Czas realizacji Programu przewidziany został na lata 2020-2030. Planowane zadania wdrażane będą w formie ciągłej w zależności od potrzeb mieszkańców Powiatu Kętrzyńskiego.

2. Sposób finansowania

Realizacja zadań określonych w harmonogramie uzależniona będzie od wielkości środków finansowych przewidzianych w budżecie powiatu. Działania ujęte w Programie, należące do zadań administracji rządowej zleconych powiatowi realizowane będą w zależności od zapewnienia środków z budżetu państwa. Na realizację części zadań powiat będzie występował o dofinansowanie ze źródeł wspierających dane przedsięwzięcie.

3. Monitoring i sprawozdawczość

Monitoring będzie polegał na zbieraniu danych zrealizowanych zadań Programu, w celu oceny, czy Program osiąga założone cele. Dyrektor PCPR w Kętrzynie raz w roku będzie składał sprawozdanie Radzie Powiatu z efektów realizacji Programu w corocznym sprawozdaniu z działalności PCPR w Kętrzynie. Program ma charakter otwarty i może ulegać modyfikacji w trakcie realizacji.

PRZEWODNICZĄCY
RADY POWIATU W KĘTRZYŃNIE
Urszula Baraniecka